

Bilmem Ben

– katreimah · 09 Temmuz 2024

Zaman demini alıp gidiyor
Menekşeler soluyor penceremde
Pervazlardan dökülüyor kuş tüğleri
Bugün yolcu eder kalanlar gidenleri
Beklemek en büyük sancıdır kalana
Yarım bırakılmış bir sofraya kadar hüznü
Çekip gidişin sanki dündü
Ve kalbim bu sersem serzenişle hayata geri döndü
Bilmiyorum hangi iklimin kırık soğuşundayım
Bekliyorum bilmem hangi ağacın kovuşundayım
Bugün yeniden doğmuş bir güneşin ufkundayım
Sofrandaki ekmek kadar gerçek
Yüreğindeki ateş kadar acı
Ve içinde hiç bitmeyecek bir sancı
Bekliyor seni gözleri keskin bir avcı
Taşlaşmış kalbine olurmu merhem
Yararmı sana bugünün aydınlığı hem
Bilmem şimdi hangi günün muştusundasın
Hangi karanlık devrin serin kuytusundasın
Bilmem ben

Adımı
Şehrimi
Nereli olduğumu bilmem
Şehrimdeki baharı bilmem
Gökyüzündeki yıldızları bilmem
Neden sizler akşamları göğüs kafesimi bilmem
Ben sana meftunum
Sensiz olan hiçbir şeyi bilmem
İçine sen katmadıkça
Yüzüne sen bakmadıkça
Kalbimi sen sökmedikçe
Ben hiçbir şeyi bilmem.....